

Statsministeren (*Knud Kristensen*): Jeg siger, at det er fremført over for mig og refereret, at denne Paastand skulde findes i en Bog, og saa giver jeg det ærede Medlem Anledning til over for det høje Ting at sige, om det er rigtigt eller ej. Jeg siger ikke, det er rigtigt, for jeg ved det ikke, men jeg ved ikke, om det kan anses for at være ufint. Saa er det ærede Medlems Finhedsfølelse i hvert Fald en anden end den, jeg er i Besiddelse af. (*H. C. Hansen*: Ja, heldigvis i det Tilfælde!). Jeg forstaaer, at der her er rørt ved et ømt Punkt. Jeg maa saa afvente, hvad det ærede Medlem yderligere vil sige til det.

Jeg vil saa gerne slutte med nogle Bemærkninger om den almindelige politiske Stilling i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Paul Holt, der talte paa Dansk Samlings Vegne, udtalte, at hans Parti vilde tage Stilling til de foreliggende Spørgsmaal fra Sag til Sag. Men det er undertiden ogsaa nødvendigt at tage en samlet politisk Vurdering op, at afstikke en Kurs, ikke blot en Kurs for sit eget Parti, men ogsaa en Kurs for Landet. Det kan være af afgørende Betydning, hvilken Stilling man tager til et Lovforslag, ogsaa med Hensyn til de Konsekvenser, det kan medføre for den Regering, som kommer til at føre Landets Politik og være den ledende. Derfor kan det være nødvendigt, synes det mig, at tage Spørgsmaalene op til en almindelig Bedømmelse og ikke blot navigere fra Sag til Sag, for saa kan Landet meget let ende et Sted, hvor man ikke ønsker, det skal ende.

Til det ærede Medlem Hr. Starcke, der talte paa Retsforbundets Vegne, vil jeg gerne sige, at det var en fornøjelig og i mange Maader interessant Tale; det var interessant at faa Principperne trukket op. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem i nogen Grad ogsaa er ved at blive Princippytter. Det kan være godt nok at faa at vide — for at bruge det Eksempel nu, da jeg taler til en Læge —, at det er godt med Rugbrød, gule Ærter og salt Flæsk eller Kød, det er en kraftig og nærende Kost, men det er et Spørgsmaal, om det er saa sundt for dem, som har en svag Mave eller maaske endda har Mavesaar. Det kan være godt nok at sige, at Arbejde, Sport og Færden i fri Luft og fri Natur er det sundeste og det bedste, men naar man er syg, naar man har Feber, er det somme Tider en anden Kur, der skal til; saa beordrer Lægen somme Tider, at man skal ligge i Sengen, eller at man skal paa Sygehus. Derfor er det ikke altid, at det, som under

normale Forhold vilde være det rigtige og det bedste, ogsaa er det formaalstjenlige, naar man er inde under abnorme Forhold. Samfundet er i Dag ikke helt normalt, og derfor er det et Spørgsmaal, om de Principper, der maaske kan være gode under normale Forhold, er helt tjenlige til den Situation, vi i Dag befinder os i. Det synes mig, at det ærede Medlem i nogen Grad saa væk herfra.

Naar det ærede Medlem talte om Monopoler og særlig fremhævede Jordmonopolet, syntes det mig ogsaa, at det ærede Medlem i nogen Grad var paa Vildspor. Saa vidt jeg kan se, er der intet Jordmonopol her i Landet i Dag, hvad der saa end er i England. Jeg ved ikke høje hvor mange, men der er i Hundredtusindvis af Grundejere og Jordejere i dette Land. Vi har ingen Sammenlutning af Jordejere. Enhver kan handle og købe paa lige Vilkaar bortset fra de Indskrænkninger, som selve Loygivningsmagten har sat derfor, saa der er efter mit Skøn hos Jordejerne ikke noget som helst i Retning af Monopol. Det ærede Medlem nævnte ikke Lægemonopolet. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem er Medlem af Lægeorganisationen, man kan kender maaske Saa meget til den — jeg siger slet ikke, om den er nødvendig eller gavnlig eller ej —, at han ved, at det er en meget, meget mindre Kreds end Jordejernes, der er samlet i den Forening, og at de Læger, som gaar uden for de Bestemmelser, som der er blevet truffet, ikke er helt velanskrevne og i mange Tilfælde godt kan blive generet i deres Virksomhed, hvad mig bekendt ingen Jordejer bliver, enten han sælger til høje eller lave Priser eller fuldstændig raader sig selv med Hensyn til Drift af og Handel med sin Jord.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som var Ordfører for Kommunerne, ofrede jo meget Krudt paa os, talte mange Spalter med haarde Ord og Anklager over for os. Det vil vel ogsaa derfor være rigtigt at sige et Par Ord til ham. Det skal ikke blive Indledningen til nogen egentlig Diskussion, dertil er vi for forskellige, dertil er Afstanden for stor. Som jeg tidligere har sagt, synes jeg ikke, vi fører det samme Sprog. Hvad han kalder illoyalt, kalder jeg maaske loyalt og omvendt. Hvad det ærede Medlem kalder Demokrati, kan jeg være tilbøjelig til i mange Tilfælde at kalde Diktatur, og hvad det ærede Medlem kalder Folkets Vilje, Røst og Ret, er for mig mange Gange hans eget Partis egoistiske Synspunkter.

Men hans Kritik er mig derfor ikke helt ligegyldig. Den virker nemlig paa Arbejds-